

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

86. அருணை ரமணேசன்

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*திருத்தாண்டகப் பண் (ஹரிகாம்போதி)

திருச்சிற்றம்பலம்

*சந்திரனை மாகங்கை—என்னும் திருத்தாண்டகப் பண்.

Devaram

திரு அதிகை வீரட்டானம் (Appar)

சந்திரனை மாகங்கை திரையால் மோதச்

சடாமகுடத் திருத்துமே சாம வேத

கந்தருவம் விரும்புமே கபால மேந்து

கையனே மெய்யனே கனக மேனிப்

பந்தணவு மெல்விரலாள் பாக னாமே

பசுவேறு மேபரம யோகி யாமே

ஐந்தலைய மாசுணங்கொண் டரையார்க் கும்மே

அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட னாமே

திருவதிகையில் நாவுக்கரசு சுவாமிகள் பணிசெய்திருக்கும் நாள்களில் மனம் பரிவுறு செந்தமிழ்ப் பாட்டுப் பல பாடியவற்றுள் அமைந்தது இத் திருப்பதிகம் . எல்லாப் பாட்டுக்களும் இறைவன் அடையாளங்களை எடுத்துக் கூறிப் பாடப்பட்டிருத்தலால் இது , `அடையாளத் திருத் தாண்டகம்` எனப் பெயர் பெற்றது .

குறிப்பு : அடையாளம் அருளிச் செய்யுங் கருத்து , மேல் இரண்டாம் திருப்பதிகத்து இறுதித் திருத்தாண்டகக்குறிப்பிற் கூறப்பட்டது . `உரிய அன்பினில் காண்பவர்க்கு உண்மையாம் பெரிய நல்லடை யாளங்கள் பேசினார் .` என்ற சேக்கிழாரது விளக்கத்தினைக் காண்க . இத்திருப்பதிகத்துள் எல்லாத் திருத்தாண்டகங்களிலும் , இறுதி நின்றன வொழித்து ஒழிந்த ஏகாரங்களெல்லாம் வினாப்பொருள் : இறுதி நின்றன தேற்றம் . வினாவியது சிவபிரானைக் கண்ட அடிய வரை என்க .

Ramana Sannidhi Murai

933. மருளுறுமன் னுயிர்த்தொகைதம் மாயை மாற்று
மந்திரமு மணியும்அரு மருந்து மாமே
பொருளுறுமெய்க்கு ஞானநு பூதி பொங்கிப்
பொலியும்உளப் புண்டரிக புரத்த னுமே
இருளுறும்அஞ் ஞானத்தோடு ஏய்ந்த வாழ்க்கை
இடர்கெடவண் சுடர்விடுகண் இறைவ னுமே
அருளடிஎன் தலைமேல்வைத்து ஆண்ட பெம்மான்
அவனாகில் அருணைரம ணேச னுமே. 1
934. வெங்கணர் முப்புரமோர் விநாடிக் குள்ளே
வெறுநகையால் எரித்தஅதி வீர னுமே
பைங்கண கத்தைஇளம் பாவை யார்முன்
பரிந்தாட்டிப் பலியேற்கும் பிடார னுமே
செங்கணன் நான்முகனும் தேடிக் காணச்
செழுஞ்சுடர்த்து னுளமுந்த சிவன்தா னுமே
அங்கணல் என்னைஅடிக்கு ஆண்ட பெம்மான்
அவனாகில் அருணைரம ணேச னுமே. 2
935. வன்பாலே கல்எறியால் வழிபட் டாற்கும்
மனப்பான்மை குறித்துஅருள்செய் வள்ள லாமே
என்பாலே பூம்பாவை ஆக்க லாதி
இருத்திபல அன்பரைக்கொண்டு இயற்று மாமே
துன்பாலே சுடச்சுடநோற் கிற்பார் உள்ளே
சுடச்சுடர்பொன் போலொளிர்சித் சொருப னுமே
அன்பாலே மகிழ்ந்து என்னை ஆண்ட பெம்மான்
அவனாகில் அருணைரம ணேச னுமே. 3
936. உரிமைபா ராட்டிஉல கேழும் தானே
ஒருமொழியால் ஒருகுடைக்கீழ் உடைய னுமே
பெருமைபா ராட்டிஅரி பிரமர் தாமும்
பெய்கழல்தம் முடிக்குஅணியும் பெரும னுமே
இருமைபா ராட்டித்தன் னிடத்தில் நீங்காது
இழுத்தொருதன் மயப்படுத்தும் இறைவ னுமே
அருமைபா ராட்டிஎனை ஆண்ட பெம்மான்
அவனாகில் அருணைரம ணேச னுமே. 4
937. தஞ்சமெனத் தான்சேர்ந்தார் பார மெல்லாம்
தன்தலைமேற் தலைவிதியாத் தாங்கு மாமே
சஞ்சலம்மற் றோங்கும்உப சாந்த வாழ்க்கை
தற்சார்ந்தார் தமக்குஇயல்பில் சமையு மாமே
நஞ்சுகுடித் தாலுங்கைந் நாகக் கோட்டு
நாப்பணகப் பட்டாலு நவைஇன் றுமே
அஞ்சலெனச் சொல்லிஎனை ஆண்ட பெம்மான்
அவனாகில் அருணைரம ணேச னுமே. 5

938. வலக்கணுற வண்தமிழும் இடக்கண் னாக
மாண்புசால் ஆரியமு மகிழ்வ னாமே
புலக்கண்உற வற்றதுற வோர்தெ றிந்த
புந்திக்குள் சந்திக்கும் போத னாமே
மலர்க்கண்நறவு ஒழுகல்என அருள்ப முத்து
வழியுமலர்க் கண்உடைய வள்ள லாமே
அலக்கண்அற அடியேனை ஆண்ட பெம்மான்
அவனாகில் அருணைரம னேச னாமே. 6
939. சென்னியார் உறவணங்கிச் சேர்வார்க்கு ஈடில்
செல்வமாம் சீர்ப்பாதச் செம்ம லாமே
முன்னிஆ ராய்ந்திடின்யான் என்னும் பேரே
முதன்முல இயற்பெயரா முயங்கு மாமே
தன்னையா ரொருவரும்ஒப் பாவார் இல்லாத்
தனிமுதலாம் தான்தோன்றி ஈச னாமே
அன்னையாய் என்னேஇனி தாண்ட பெம்மான்
அவனாகில் அருணைரம னேச னாமே. 7
940. சொப்பனமாய் எதிர்பட்டுத் தோற்றும் பொல்லாச்
சூதில்அகப் பட்டுஅடியர் சுழலா வாறு
கற்பனையா மாயைஅறக் கடியும் தெய்வக்
கதிர்முகமுன் வெயின்முறுகக் கழலும் அற்பப்
புற்பனியோர் அன்னவிதம் பற்று விட்டுப்
புலம்புறஎன் பழவினையைப் போக்கிப் பொன்தாளுக்கு
அற்பனைஓர் பொருளாக்கி ஆண்ட பெம்மான்
அவனாகில் அருணைரம னேச னாமே. 8
941. மதன்ஆகம் பொடியாக மாநி லத்தின்
மடிந்துவிழத் தீவிழித்த மன்ன னாமே
சுதனாகக் களிற்றுமுகத் தோன்ற லோடு
சுடர்விடுசுப் பிரமணியும் உடைய னாமே
கதநாகம் கயிருகக் கடையல் உற்ற
கடல்வருநஞ் சமுதாகக் காத லித்த
அதனால்என் றனையும் உவந்து ஆண்ட பெம்மான்
அவனாகில் அருணைரம னேச னாமே. 9
942. செழுங்காதல் சேர்ந்தமனச் செந்நெ றிக்கே
சிறுரைஅடித்து அக்காரம் தீற்று மாபோல்
முழங்கோத வெம்பிறவி முந்நீ ருள்ளே
மோகத்தால் முழுகியதன் முத்தா பத்தால்
புழுங்காது சிவஞான போதமுட்டிப்
பொன்னடிக்கீழ் எஞ்ஞான்றும் பொருந்தி வாழ
அழுங்காது நாயேனை ஆண்ட பெம்மான்
அவனாகில் அருணைரம னேச னாமே. 10